

ХРИСТОВИЯТ УЧЕНИК Е.... КАРИ БЛЕЙК 12.03.2017

Преди да започнем ще ви споделя една история. Далас Уилърд - не знам дали сте чували това име. Той е написал няколко книги за ученичеството; препоръчвам ги. Той е предшественикът на много от движенията за ученичество. Той самият е бил повлиян от Бил Хоул, който също има много добри книги по тази тема.

Та, Далас Уилърд разказва история от пастор, който осъзнава, че ученичеството е най-важната цел на църквата, въпреки че не му се обръща особено внимание. Уилърд насърчил пастора да приложи програма за ученичество в своята църква. И когато пасторът изпълнил програмата, една жена дошла при него в края на службата. Това са нейните думи:

„Аз искам просто да съм християнка. Аз не искам да съм ученичка на Христос. Аз си харесвам живота, такъв какъвто е. Аз вярвам, че Исус е умрял за моите грехове и вярвам, че ще бъда с Него във вечността. Защо трябва да ставам ученик?“

Тя поне е имала смелостта да го каже. Много хора мислят същото, но са прекалено учтиви за да го кажат. Това е голям проблем на сегашната църква. Пълно е с хора, които смятат, че вярата в Христос е достатъчна и няма нищо повече в следването на Христос от това просто да вярваш в Него. Исус обаче не е призовал никой да Го следва, без да го е призовал да стане Негов ученик. С други думи, **да следваш Исус означава да бъдеш Негов ученик, не само да вярваш в Него.**

Гордън Фий, който е друг добре познат християнски теолог, е казал:

„В дългосрочен план се оказва, че само учениците са истински покаяните“.

Днешното послание е „Христовият ученик е“.

Никъде в Словото няма обещание за спасение без ученичество. Ако целта на Христос беше да създаде голямо религиозно движение, Той нямаше да действа по този начин. Всеки път, когато някой идваше при Него, Той му говореше за цената, която трябва да плати. Това не е начинът, по който създаваш голяма църква. Начинът да създадеш голяма църква е да снижиш дотолкова изискванията, та светът с неговите грехове, вместо да бъде разобличен, да се чувства комфортно в църква. Така се пълнят стадиони.

Разберете сега, аз няма да поставям Божествена граница – до тук си спасен, до тук не. Християнството не е код за моралност, с който да се съгласим. В една от предните проповеди говорихме за греха и удоволствието от греха. И казахме, че Бог не ни лишава от най-големите удоволствия, които е дал на света, просто да ни тества и да ни измъчи дали ще се лишим от всичко хубаво, заради Него.

Нещата, от които Бог иска да се откажем, са тези, които разрушават живота ни и ни държат поробени да изпълняваме волята на поробителя, който краде от живота ни. Бог дойде, за да ни даде живот, и то живот в изобилие. Бог иска да ни даде живот! Но за да стане това, първо трябва да се откажем от това, което краде от живота и го руши.

Лука 14:25-26

25. А големи множества вървяха, заедно с Него; и Той се обърна и им рече:

26. Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

Исус вече имаше голяма църква около себе си и започна да пресява хората. Той не каза да мразиш в смисъла да имаш гняв и омраза. Той каза, че любовта към Него трябва да е толкова голяма, че привързаността към хората да ѝ се подчинява. Ако някой от роднините ти се опита да ти повлияе относно Бога и Неговата воля за теб, ти трябва да го игнорираш. Твоята любов към Бога трябва да превъзхожда всичко друго, дори най-близките ти хора. Абсолютно превъзходство.

Ние не сме под властта на тиранин, затова често не разбираме какво означава абсолютна вяност. Ние не направихме Исус цар. Ние не Го избрахме да бъде наш Цар. Той е Цар! Ние избираме дали да Му се покоряваме или да останем в бунт срещу Него.

Нека обърнем внимание на последната част „Да намразим собствения си живот“. Често ние се опитваме да спечелим за Христос хора, които обичат живота си. Говорим им за Христос и дори не споменаваме за живота им. Ако аз наемам хора на работа, аз ще имам определени изисквания, на които те трябва да отговарят. Едно от изискванията на Исус към неговите последователи е да намразят живота си.

Ние се опитваме да обърнем към Христос хора, които обичат живота си и не искат да го променят. И когато те изповядат Христос, те не променят живота си, защото продължава да им харесва да живеят по този начин. Тогава те се опитват да принесат своя живот в църквата и казват „Господи, това е моят живот, благослови го!“.

Вместо да намразят живота си и ако го намразят ще могат да го предадат на Бог и да приемат Божия живот. Това е живот, който носи благословение. Затова Исус имаше толкова успех с проститутки и бирници, и грешници. Те разпознаха, че животът им е объркан и искаха да го предадат на Бога.

Проблемът е, че ние търсим Христови последователи сред хора, които обичат живота си и нямат никакво намерение да го променят. Това са хора, които не искат това, което Бог им предлага, защото са твърде пълни със себе си или презадоволени от собствения си живот.

Знайте - нито бедността е благословение, нито богатството. Не гледайте на хората външно. Не мислете: Този е богат, има всичко, няма да се интересува от Бога. Вижте дали на човека му е втръснало от живота, който води и иска да го промени. Това е едно от основните неща, когато търсиш Христови последователи. Християнството не е „Господи, ето ти моя живот, благослови го и го направи по-добър“.

Лука 14:27 Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

Ти трябва да се откажеш от досегашния си живот, за да приемеш новия живот в Бога. Без да приемеш желанията и целите на Христос в живота си, не можеш да бъдеш Негов ученик.

Лука 14:28. Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да пресметне разноските, дали ще има с какво да я доизкара?

Най-бързият начин да разбереш дали Евангелието, което следваш, е Христовото Евангелие е дали има цена, която плащаш, за да го следваш? Ако няма, ти следваш друго Евангелие.

Лука 14:29-33

29. Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички, които гледат да почнат да му се присмиват и да казват 30. Този човек почна да гради, но не можа да доизкара. 31. Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да стои против този, който иде срещу него с двадесет хиляди? 32. Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир. 33. И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко що има, не може да бъде Мой ученик.

Това са думите на Исус. Всичко, което слушаме, трябва да мине през филтъра на думите на Исус. Ако не преминава през този филтър, това е фалшивото Евангелие, за което говори Павел.

Лука 14:34-35

34. Прочее, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи? 35. Тя не струва нито за земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша.

Какво е ученикът?

Първо, ученикът е последовател на Христос. Последовател е този, който живее като Христос.

Всеки ден нашият живот трябва да се уподобява все повече на Христовия. Всеки ден нашата репутация трябва да се смалва и от нас да са видими плодовете на Духа, които са всъщност Христовия живот.

Матей 4:12-22

12. А когато чу Исус, че Иоан бил предаден на властта, оттегли се в Галилея.

13. И като напусна Назарет, дойде и се настани в Капернаум край езерото {Гръцки: Морето. Така и навсякъде в това евангелие.} , в Завулоновите и Нефталимовите предели;*

14. за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: -

15. "Завулоновата земя и Нефталимовата земя, Край езерото, отвъд Иордан, Езическа Галилея;

16. Людете, които седяха в тъмнина. Видяха голяма светлина

И на ония, които седяха в страната на мрачната сянка, На тях изгря светлина".

17. От тогава Исус започна да проповядва, казвайки: Покайте се, защото наближи небесното царство.

С други думи, сега е времето да направите избор. Покайте се от живота, който до сега сте живели и решете да живеете нов живот.

18. И като ходеше край галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари.

19. И казва им: Дойдете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци.

Той не каза: „Вие ще станете ловци“, а ”Аз ще ви направя ловци на човеци”. Това означава:

- 1) Аз ще ви дам способността и възможността да го извършите и
- 2) Аз ще ви накарам да го направите.

Това е, в което ще се превърнете, ако ме следвате. Това ще стане част от вашата идентичност. Вие приемате Моят живот и вървите по Моят път.

20. И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.

21. И като отмина от там, видя други двама братя, Якова Заведеев и брат му Иоана, че кърпеха мрежите си в ладията с баща си Заведей; и ги повика.

22. И те на часа оставиха ладията и баща си, и отидоха след Него.

Следователно, второто е **да оставиш живота си**. Те го последваха. Те са познавали Исус от поне четири месеца. Те са чували за някои от делата на Исус, но не са знаели какво ще се случи. Исус не е бил още толкова познат, разнасяли са се слухове за Него, но тогава не е имало youtube да се гледат записи. Не трябва да ги сравняваме с нас.

Ние знаем какво направи Исус. Ако попитам християнин „Ако Исус се появи на работата ти утре и ти каже – Следвай ме, ще го направиш ли?“ Естествено ще каже да. Защото е чел Книгата и знае края на историята. Но те не са знаели края.

И ето, че учениците оставиха семействата си, кариерата си, семейният си бизнес.

Матей 9:19-20

19. И дойде един книжник и Му рече: Учителю, ще вървя след Тебе където и да идеш. 20. Исус му каза: Лисиците си имат леговища, и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где глава да подслони.

Как ви звучи? Сякаш Исус се чуди как да откаже хората да го следват. Какво казва с „Лисиците си имат леговища, и небесните птици гнезда“? Той им казва „Пресметни цената“. Не тръгвай за да се откажеш скоро след това.

Това ни кара да се замислим: Каква цена сме платили за да следваме Исус. Хората казват: „О, нямаш представа колко неща жертвах за Исус!“ Какво жертва – всички онези неща, които разрушаваха живота ти и те поробваха под грях, които щяха да завършат със смърт? Какво Му даде? „Ами отказах се от някои грехове“. О, това е изключително голяма цена. Дал си Му само това, което бавно убиваше собствения ти живот?! И онова, което получи от Исус в замяна, не е ли несравнимо по-голямо?

Продължаваме със следващите стихове:

21. А друг от учениците Му рече: Господи, позволи ми първо да отида и погребя баща си. 22. Но Исус му рече: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци.

Чувал съм много проповедници да говорят върху този стих и обикновено се опитват да го омекотят, за да не се стори прекалено сурово на хората. Надявам се, че аз не съм го правил, поне не си спомням да съм. Те казват: „Баща му още дори не е бил мъртъв! Може да е имало още 10 години“. И всякакви други неща. Не, ние не знаем това. Казва се, че това е ученик. Той казва, че баща му е починал. Можем да го приемем буквално.

Според еврейските закони по онова време негова е била отговорността за погребението. Но това, което Исус му казва, е: „Взemi решение сега! Не после. Следвай ме сега. Независимо от цената“. Това спада към категорията да намразиш баща си и майка си и живота си.

Всеки от моите дядо и баба са починали. Аз не бях на нито едно погребение. Бях на едно погребение, когато бях на 9-10 г. Всеки път, когато баба или дядо починаше, майка ми се обаждаше по телефона да ме уведоми: „Дядо ти почина“. „Ами аз съм по средата на ДНТ, моля се за болни и служи на хората“. „Не, не ти казвам да дойдеш, върши това, за което те призовава Бога“.

Никога не съм напускал мисия. Получавам съм писма от роднини колко неуважително било това и как съм ги накарал да се почувстват и съм отговарял, че верността ми към Бога е на първо място. Споделям това за да е ясно, че призивът от Бога е по-важен. Не трябва да се обръща внимание какво хората говорят според техните си разбирания. Моля ви, не го използвайте като оправдание да не се погрижите за своите роднини. Библията е пределно ясна, че този, който не снабдява за домашните си, се е отрекъл от вярата и от неверник е по-лош. Моли се, ако Бог снабдява – добре. Ако не, ти трябва да снабдяваш. Също не го използвайте като оправдание да не направите нещо за тях, защото сте твърди заети със себе си.

Марк 2:14 Като минаваше видя Левия Алфеев седящ в бирничеството, и каза му: Върви след Мене. И той стана и отиде след Него.

Лука 5:27 След това Исус като излезе, видя един бирник, на име Левий, седящ в бирничеството, и рече му: Върви след Мене.

Показвам ви, че ученикът е последовател, а за да си последовател, трябва да вземеш решение да следваш и да следваш това решение.

Четем надолу:

28. Той остави всичко, стана и тръгна след Него.

29. А Левий Му направи голямо угощение в къщата си; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха на трапезата с тях.

Човекът тъкмо е бил призван и какво прави – голямо угощение! Не сяда да си преброи парите, за да ги пести, понеже трябва да си напусне работата и да следва Исус. Той храни толкова много хора – не само Исус, но на трапезата му присъстват много бирници и грешници. Защо го направи? Защото в момента, в който Исус го призова, той Му повери живота си и грижата за живота му. Не се стресира за насъщния.

Да обобщим:

Първо: Ученикът е последовател на Исус.

Второ: **Ученикът е ловец на хора.**

Говорихме вече за *Матей 4:19: И казва им: Дойдете след Мене и Аз ще ви направя ловци на човеци.*

В Марк 1:17: И рече им Исус: Вървете след Мене, и Аз ще ви направя да станете ловци на човеци. 18. И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.

Ако си последовател, ти си ловец на човеци.

Трето: Последовател е човек, който се е отрекъл от себе си.

Марк 8:34: И повика народа заедно с учениците Си и рече им: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, и така нека Ме следва.

Това Исус казва на тълпите. Не само на учениците си. Той направи общ призив. Да се отречеш от себе си е за всички, не само за учениците. Да се отречеш от себе си означава да престанеш да вършиш това, което си харесвал и да започнеш да вършиш онова, което не харесваш. Да вземеш кръста си – да считаш стария си живот за приключен и да вземеш в замяна новия живот. Христовия живот. Да живееш за Божиите цели, Божиите стремежи, Божиите планове. Приемаш нов живот, който е за Бога. Да, ти можеш да имаш работа, да имаш кариера, но всички тези неща заемат второ място. Първата ти кариера, ако си Христов последовател, е ловец на хора, които да следват Христос.

Христовите цели са на първо място винаги. Не само от време на време. Павел казва в *Ефесяни 4:28*: „Който е крал, да не краде вече, а по-добре да се труди, като върши с ръцете си нещо полезно, за да има да отделя и на този, който има нужда“. Сега в твоя нов живот причината да работиш не е, за да си накупиш земните материални блага, а за да има какво да дадеш. Ще кажеш „Ама кой ще снабди моите нужди, ако аз отделям за мисионери и нуждаещи се“. Ти си мислиш, че тази работа снабдява нуждите ти, не Господ? Тогава ти живееш под нивото, което Бог има за теб.

Надолу стих 35. *Защото който иска да спаси живота {Или душата; така и до края на главата.}* си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси.*

Тук не се говори просто да умреш за Бога, а да живееш за Него. Не става въпрос да си готов да умреш за вярата си. А за това да загубиш стария си живот и да приемеш новия. Ако направиш това ще запазиш живота си, но ако се стараеш да запазиш стария си живот, ще го загубиш.

36. Понеже какво се ползува човек като спечели целия свят, а изгуби живота си?

Четем по надолу *37. Защото какво би дал човек в замяна на живота си?*

38. Защото ако се срамува някой поради Мене и поради думите Ми в тоя блуден и грешен род, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Отца Си със светите ангели.

Основният проблем е, че сме толкова залети от поучения, че няма осъждение за тези, които са в Христос. Но това не важи за всички, а само за онези, които ходят по Дух, не по плът. Така се казва в стиха. Има обещание, но има и условие. Ние обаче сме толкова съсредоточени върху обещанията, че не виждаме отговорността, която идва с тях.

Много хора си мислят, че получават благословенията, но всъщност те са за тези, които попадат в изпълнението на условието. Тези, които са приели новия благословен живот и го живеят. Исус не може да благослови стария ти живот. Ако можеше, нямаше да ти се налага да го оставиш. Той благославя този живот, който ти дава. Той дори не трябва да го благославя – това е благословен живот, който е в Христос.

Четвърто: Ученикът е човек, който е оставил всичко, което има.

Разгледахме няколко пъти 17. И рече им Исус: *Вървете след Мене, и Аз ще ви направя да станете ловци на човеци.* Сега обръщам внимание на стих 18. *И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.*

Какво си оставил? Грях, репутация, работа? Има хора, които не живеят за Исус, защото има нещо, което ги държи при себе си. Нещо, което те не могат да оставят. Трябва да разберете, че Исус няма скрити последователи. Хора, които идват в тази църква, славят Бога, говорят езици и още много неща, но на работата си са други хора. Никой не знае, че са вярващи, че ходят на църква, защото не са се отказали да оставят репутацията си. И заради репутацията си пред хора, се срамуват от Христовото име, защото чуждото мнение е по-важно от Него. Ако не стоиш за Христос в работата си, няма да стоиш за Него и другаде. Това нещо, което не си оставил, те държи. Това е само аспект от християнския живот. Затова се казва „*умиране за себе си*“. Не може да се променяш според групата, на която искаш да се харесаш – според това дали са християни или колеги на работа. Ако го правиш, значи ти се срамуваш от Христос, ти се срамуваш от Името Му.

Знам, че всичко това звучи тежко, но аз просто ви чета Словото. Надявам се това да ви помогне да разберете къде стоите пред Бога, според Словото Му. Да, предпочитам да ми се ядосате, че ви казвам Истината, да напуснете църквата и да не се връщате никога вече. Но моите ръце са чисти, защото аз съм ви учил по Словото. Предавам ви думите на Исус.

Ако решите да го направите Господар на живота си, много по-лесно е да го направите сега. Умрете сега за всяка една област от себе си и ще ви е много по-лесно, защото няма да се налага да умираете отново. По-добре е сам да си назначиш деня за смърт, отколкото такъв да ти бъде назначен. Не искам да ви подчертавам най-черната страна на ученичеството. Искам да направите искрено решение. Може да не искате живота, който Христос има за вас. Може да искате стария си живот. Може да го харесвате. Може да обичате да седите в църка и да си казвате „Всичко е чудесно. Всичко ще бъде чудесно.“ И да живеете както си искате. Но аз предпочитам да ви кажа Истината.

Матей 13:44-46

44. Небесното царство прилича на имане скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива.

45. Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери

46. и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи.

Какво се казва тук – Небесното царство струва повече от всичко. Отказваш се от всичко, за да приемеш Исус. И казвам ви - това е неравна размяна. Получаваш несравнимо повече от това, което си оставил. Ние не правим духовна транзакция. Имах дълг, който не можех да покрия, приемам Христос да го покрие, но ще продължавам да живея както до сега. Това не е християнство. Единственият сигурен начин на живот е да живееш в Христос, да вземеш Неговото бреме и да живееш Неговия живот във всяка

област. Социален живот, бизнес живот... няма религиозен живот и друг живот. Във всяка част от твоето същество.

Обичаш ли Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с целият си ум и с цялата си сила? Има ли област от ума ти, която те отвлича на друго място? Ние не сме тук, за да бъдем по-благословени. Ние сме тук, за да разширяваме Божието царство. На земята сме за много кратко време. Не можем да си позволим да го пилеем в неща, които не струват за вечността. Ние сме тук, за да бъдем ефективни за Божието царство.

Не сме тук, за да си устроим живота и да живеем приятно. Изумява ме как християните мислят: „Добре де, аз какво ще получа, ако си дам живота?“. Ти изобщо ще промениш това, за което живееш! Хората, които променят света, НЕ са тези, които питат „А аз какво ще получа?“. Те са тези, които казват „Аз ще дам всичко, което имам, за да проповядвам Евангелието, ще платя всяка цена“.

Матей 19:16-30

16. И ето един момък дойде при Него и рече: Учителю, какво добро да сторя, за да имам вечен живот?

17. А той му каза: Защо питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, който е добър. Но ако искаш да влезеш в живота пази заповедите.

18. Казва Му: Кои? Исус рече: Тия: Не убивай; Не прелюбодействуй; Не кради; Не лъжесвидетелствуй;

19. Почитай баща си и майка си; и Обичай ближния си както себе си.

20. Момъкът Му казва: Всичко това съм пазил [от младостта си]; какво ми още не достига?

21. Исус му рече: Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; дойди и Ме следвай.

Забележете, продаването на имота не можеше да го спаси. То само можеше да му осигури съкровище на Небето, ако е изпълнена последната част, от която идва и спасението. „Ела и ме Следвай“

22. Но момъкът, като чу тая дума, отиде си наскърбен, защото беше човек с много имот.

Младият мъж пресметна цената и реши, че не може да я плати. Той поне беше искрен да научи истината и да вземе решение. Не беше заблуден, че ще наследи вечен живот. Разбра колко ще му струва да го получи и реши, че не може да плати тази цена.

23. А Исус рече на учениците си: Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното царство.

24. При това ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

25. А учениците, като чуха това, зачудиха се твърде много и думаха: Като е тъй, кой може да се спаси?

26. А Исус ги погледна и рече им: За човеците това е невъзможно; но за Бога всичко е възможно.

Бог може да променя сърцата.

27. Тогава Петър в отговор Му рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; ние, прочее, какво ще имаме?

28. А Исус им рече: Истина ви казвам, че във време на обновлението на всичко, когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Ме последвахте, тоже ще седнете на дванадесет престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.

29. И всеки, който е оставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, [или жена], или чада, или ниви, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот.

30. Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи

И така следователно Ученикът е някой, който е оставил всичко за Христос.

Пето: ученикът е учител на ученици.

Матей 9:36-38

36. А когато видя множествата, смили се за тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир.

37. Тогава рече на учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците малко;

38. затова, молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

Матей 28:19-20

19. прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух,

20. като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

Марк 16:15-18

15. И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар.

16. повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.

17. И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;

18. змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват.

Забележете отново – целта е благовестието и правенето на ученици.

Матей 20:1-7

1. Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си.

2. И като се погоди с работниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си.

3. И като излезе около третия час, видя други, че стояха на пазара празни;

4. и на тях рече: Идете и вие на лозето; и каквото е право ще ви дам. И те отидоха.

5. Пак, като излезе около шестия и около деветия час направи същото.

6. А, като излезе около единадесетия час, намери други че стоят, и каза им: *Защо стоите тук цял ден празни?*

7. Те му казаха: *Защото никой не ни е условил. Каза им: Идете и вие на лозето, [и каквото е право ще получите].*

Всеки път въпросът е „Защо стоите?“. Няма хора, които стоят празни в Божието царство. Всеки е на работа да прави ученици.

Всеки ученик има задача да прави ученици. Всеки. Това е, кой си ти в Христос – ученик, който прави ученици. Трябва да учите хората на всичко, което вие знаете. Ако църквата не беше загубила това, представете си какъв щеше да бъде светът днес.

Йоан 6:53-70

53. *Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.*

54. *Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден.*

55. *Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие.*

56. *Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него.*

57. *Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.*

58. *Тоя е хлябът, който слезе от небето; онзи който се храни с тоя хляб, ще живее до века, а не както бащите ви ядоха и измряха.*

59. *Това рече Исус в синагогата, като поучаваше в Капернаум.*

60. *И тъй, мнозина от учениците Му, като чува това, рекоха: Тежко е това учение; кой може да го*

61. *Но Исус като знаеше в Себе Си, че учениците Му за туй негодуват, рече им: Това ли ви съблазнява?*

62. *Тogaва, какво ще кажете, ако видите Човешкия Син да възлиза там, гдето е бил изпърво?*

63. *Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.*

64. *Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус отначало знаеше кои са невярващите, и кой е тоя, който щеше да Го предаде.*

65. *И каза: Затова ви рекох, че никой не може да дойде при Мене ако не му е дадено от Отца. слуша?*

66. *Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха, и не ходеха вече с Него.*

Вижте това са учениците му, които отстъпиха от Него.

67. *За туй Исус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?*

68. *Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот,*

69. *и ние вярваме и знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светият Божий.*

Искам да ви попитам - Вие вярвате ли наистина, знаете ли наистина, че Христос е Син на живия Бог. Ако не осъзнавате това, няма как да платите цената.

70. Исус им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесетте, и един от вас е дявол?

И така, кажете ми: И вие ли сте като онази жена, за която говорихме в началото, която просто иска да отиде в Рая? Или искате да предадете всяка област от живота си на Бога? Това не означава, че ще станете свършени. Но няма да се откажете пред никакво препятствие; никоя цена няма да ви се струва твърде голяма. Ще изберете да умрете за себе си сега и да умираете всеки ден. Да се отречете от себе си и да носите своя кръст. Всеки ден. И да станете ловци на човечи.

Мууди казваше: „Истина е, че всички, които не направят Христос господар на живота си, ще отидат в ада. Но човек не бива да говори на невярващ за ада без сълзи на очите си“.

Ние сме поставили пропаст между себе си и другите. Ако наистина осъзнаваме какво ще ги сполети за вечността, няма ли да направим всичко по силите си да го предотвратим? Ще живеем ли така, сякаш искаме да им помогнем да отидат в ада, като показваме безразличие?